

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Marservis, s.r.o.**, se sídlem Vančurova 341, Chodov, zastoupený JUDr. Petrem Orctem, advokátem, se sídlem Na Vyhlídce 53, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava, za účasti: **Město Chodov**, se sídlem Komenského 1007, Chodov, zastoupené JUDr. Vladislavem Bílkem, advokátem se sídlem Čsl. Legií 143, Klatovy, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 5.5.2014, č.j. 09901-130/2010-ERU,

t a k t o :

- I. Žaloba se **o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 8.7.2014 domáhá zrušení rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 5.5.2014, č.j. 09901-130/2010-ERU, kterým bylo zrušeno usnesení Energetického regulačního úřadu (dále jen „ERU“) ze dne 20.4.2011, č.j. 09901-94/2010-ERU (sp.zn. LIC-09901/2010-ERU) a věc byla vrácena ERU k novému projednání. Usnesením ze dne 20.4.2011, č.j. 09901-94/2010-ERU (sp.zn. LIC-09901/2010-ERU), ERU přerušil správní řízení o zrušení licence žalobce na rozvod tepelné energie z toho důvodu, že žalobce předložil žalobu na určení vlastnictví podanou Okresnímu soudu v Sokolově pod sp.zn. 16 C 408/2010, která se týkala rozvodných tepelných zařízení, jež jsou předmětem licence. Předsedkyně Energetického regulačního úřadu zrušení předmětného usnesení ERU

zdůvodnila tím, že ERU je povinen v dalším řízení postavit najisto, že se v daném případě skutečně jedná o předběžnou otázku, tedy aby přezkoumatelným způsobem ERU uvedl, proč je řešení merita věci závislé na řešení předběžné otázky. V daném případě bylo řízení o zrušení licence zahájeno z důvodu zjištění, že Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 10.3.2010 ve věci sp.zn. 25 Co 300/2008-254 shledal absolutně neplatnou smlouvu, jíž držitel licence prokazoval podmínku splnění užívacího práva k energetickému zařízení.

Žalobce se dále toutéž žalobou domáhá, aby rozkladová komise předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodla o námitce podjatosti členů této komise, kterou žalobce podal dne 28.4.2014.

Usnesením ze dne 28.7.2014, č.j. 62A 52/2014 - 63 rozhodl Krajský soud v Brně o vyloučení žaloby na ochranu proti nečinnosti rozkladové komise předsedkyně Energetického regulačního úřadu k samostatnému řízení.

Žalobou je tedy napadáno rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto o otázce přerušení správního řízení, neboť bylo zrušeno rozhodnutí ERU jako prvostupňového orgánu o přerušení správního řízení.

Podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Žaloba, která se domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle § 70 odst. 1 písm. c) s.ř.s. vyloučeno, je žalobou nepřipustnou podle § 68 písm. e) s.ř.s. a taková žaloba musí být podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soudem odmítnuta.

Usnesení o přerušení řízení je třeba považovat za rozhodnutí procesní povahy, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Toto usnesení je rozhodnutím, které se vztahuje toliko k úpravě vedení správního řízení v jeho konkrétní fázi. Účelem řízení o žalobě proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s.ř.s. je přitom ochrana nikoli před důsledky jakéhokoli rozhodnutí, nýbrž pouze takového, které je způsobilé zasáhnout do veřejných subjektivních práv. Takovým rozhodnutím je až rozhodnutí konečné – meritorní, přitom je-li podána proti takovému konečnému – meritornímu rozhodnutí žaloba, může být v souladu se zásadou dispoziční podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soudem přezkoumáván i procesní postup správního orgánu předcházející vydání takového konečného – meritorního rozhodnutí.

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.4.2008, ve věci sp. zn. 3 As 64/2007, dostupný na www.nssoud.cz) případy, kdy ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny určité úkony správního orgánu, tedy tzv. kompetenční výluky, jsou stanoveny v § 70 s. ř. s., přičemž pod písm. c) je uvedeno, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Přerušování řízení je v judikatorní praxi správních soudů zcela jednoznačně považováno za úkon správního orgánu, jímž se upravuje vedení správního řízení (např. rozsudek

Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2009 ve věci sp.zn. 4 As 48/2008, dostupný na www.nssoud.cz, usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2006, ve věci sp.zn. 10 Ca 121/2006).

Skutečnost, že ve správním řízení lze podat proti rozhodnutí o přerušení řízení opravný prostředek (osoba zúčastněná na řízení takto postupovala) neznámá, že je možno poté takové rozhodnutí odvolacího orgánu (žalovaného) rovněž napadat žalobou ve správním soudnictví podle § 65 a násl. s.ř.s. To ovšem neznámá, jak již bylo zdejší soudem shora zmíněno, že by přezkum těchto rozhodnutí byl zcela vyloučen. Taková rozhodnutí lze přezkoumat, nikoli však samostatně, ale v rámci přezkumu konečného – meritorního, a sice v důsledku podání žaloby dle § 65 a násl. s.ř.s. (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1.6.2006, sp. zn. 10 Ca 212/2006: „...*Pokud se žalobce cítil tímto rozhodnutím dotčen na svých právech, měl vyčkat konečného rozhodnutí ve věci a po vyčerpání opravného prostředku proti takovému rozhodnutí se domáhat ochrany cestou správní žaloby...*“).

Poukazoval-li v této souvislosti žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.10.2013 ve věci sp.zn. 6 As 17/2013, závěry citovaného rozsudku se týkaly otázky účastenství města Chodov v předmětném správním řízení a nikoliv případné změny náhledu na otázku věcného přezkumu rozhodnutí procesní povahy (o přerušení či pokračování v řízení, které upravuje správní řízení, neřeší otázku účastenství a není konečným rozhodnutím ve věci samé); ostatně v této otázce by příslušelo odlišně rozhodnout pouze rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu ve smyslu § 17 s.ř.s.

V této věci je tedy napadáno rozhodnutí, které je z přezkumu podle § 70 písm. c) s.ř.s. vyloučeno, a žaloba je tedy ve smyslu § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná. Za tohoto stavu se zdejší soud nemohl zabývat jednotlivými tvrzeními obsaženými v žalobě a žalobu jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítnul.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. srpna 2014

David Raus
předseda senátu